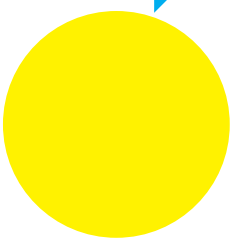

ایران

حضرت امیرالمومنین (علی):
هر که دستش را به احسان بگشاید، نعمت خود را از زوال یافتن نگه دارد.

سخن‌روز

غررالحکم، ۸۶۵۹

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نماier: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• **صاحب امتیاز:**
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **مدیر مسئول:**
صادق حسین جابری انصاری

• **سردبیر:**
هادی خسروشاهین

استمرار حضور

پژمان جمشیدی روی پرده اکران

پژمان جمشیدی که این روزها دو فیلم «جزایر قناری» و «ناجورها» را روی پرده اکران دارد، بزودی فیلم تازه‌اش اکران می‌شود تا حضور او در لیست بازیگران فیلم‌های روی پرده سینما مستمر شود. این فیلم با عنوان «آنتیک» به کارگردانی هادی نائیچی و تهیه‌کنندگی محمود بابایی اریه‌بشت امسال پروانه نمایش گرفت که پس از نمایش در جشنواره و بازخورد مخاطبان دوباره تدوین شده است. بیزن بنفشه‌خواه، ستاره سینایی، آناهیتا افشار، امیر نوروزی، غلامرضا نیکخواه، فرزین محدث و علی باقری از دیگر بازیگرانی هستند که در این فیلم در کنار پژمان جمشیدی ایفای نقش کرده‌اند. / ایسا

نیمه دوم امسال با سحر دولتشاهی

با نزدیک شدن به نیمه دوم سال سحر دولتشاهی قرار است با چند پروژه در مدیوم‌های مختلف حضوری پررنگ داشته باشد. او اواخر شهریورماه با نمایش «رامسس دوم» به کارگردانی رضا گوران بازگشتی به صحنه تئاتر خواهد داشت. امسال پرده نمایش گرفت که پس از نمایش در پروژه دیگری است که دولتشاهی در کنار هدیه تهرانی، پرویز پرستویی و بهرام رادان حضور یافته و در کنداکتور پخش پاییز قرار دارد. فیلم سینمایی «استخر» سروش صحت این روزها با نقش‌آفرینی او در حال فیلمبرداری است. / پارسینما

شیر طلای ونیز برای جیم جارموش

با معرفی برندگان جشنواره فیلم ونیز ۲۰۲۵، فیلم «پدر، مادر، خواهر، برادر» جیم جارموش شیر طلایی را برد. داستان درباره خواهر و برادرهایی است که پس از سال‌ها جدایی دوباره به هم می‌رسند، مجبورند با تنش‌های حل‌نشده روبه‌رو شوند و روابط پرتنش خود را با والدین دوباره ارزیابی کنند. این فیلم سه بخش دارد و هر بخش در کشور مجزایی فیلمبرداری شده است. ماه آوریل بود که فیلم جیم جارموش توسط جشنواره کن پذیرفته نشد! این نکته حیرت‌آور بود، چراکه معمولاً آثار جارموش به راحتی در جشنواره کن مورد پذیرش قرار می‌گرفتند. / دنیای تصویر

مهرجویی برای من کلاس درس بود

من و استادام آقای مهرجویی دائم درباره ابعاد فلسفی، سیاسی و هنری فیلم باهم بحث می‌کردیم و هر دقیقه از این اتفاق مانند یک کلاس درس برای من بود. چرامن باید مانده باشم و عزیزانم نباشند؟ ما می‌گوییم مرگ حق است اما من هیچ حقی در مرگ این دوستان نمی‌دیدم. چه در مرگ بیتا فرهی عزیز که بیماری‌اش اشتباه تشخیص داده شد، چه از قطعه قطعه شدن استاد بزرگم داریوش مهرجویی، چه از مرگ خسرو شکیبایی به خاطر بیماری کبد، چه فردوس گویانی عزیزم و حالا از نبود همه آن‌ها اندوهگین هستم.

از صحبت‌های «گوهر خیراندیش» در شب اکران فیلم «یانو» ویژه روز ملی سینما در باغ کتاب

نقل قول

نگاره

گوشی‌ها گاهی انتحار آگاهی است

طراح: آلفردو مارینا

یادداشت

درخشش جهانی «باشو غریبه کوچک» چهل سال بعد

باشویی که دیگر غریبه نیست

نسخه مرمت شده فیلم «باشو غریبه کوچک» ساخته بهرام بیضایی، جایزه بهترین فیلم بخش کلاسیک هشتادودومین جشنواره فیلم ونیز را به خود اختصاص داد. شاید خود بهرام بیضایی هم تصور نمی‌کرد چهل سال بعد از ساخت «باشو غریبه کوچک» یکی از بهترین آثارش، بار دیگر در سطحی جهانی و در جشنواره معتبر ونیز بدرخشد و مورد تقدیر قرار بگیرد. بخش کلاسیک جشنواره ونیز امسال به نمایش جهانی نسخه‌های مرمت‌شده ۱۸ شاهکار سینمایی از کشورهای مختلف پرداخت که در طول یک سال گذشته توسط آرشیوها، نهادهای فرهنگی و شرکت‌های تولید فیلم بازسازی شده‌اند. حتی اگر این فیلم جایزه هم نمی‌برد بازهم یک افتخار برای سینمای ایران بود هم اینکه به عنوان هجده شاهکار سینمایی در جشنواره ونیز حضور داشت یک امتیاز و اتفاق بزرگ بود و این نشان می‌دهد که فیلم خوب یک بار ساخته می‌شود اما بارها می‌تواند موجب افتخار شود و به مثابه سرمایه هنری سینمای ملی هر کشوری مورد توجه و تقدیر و ستایش قرار بگیرد. بعدی می‌دانم مخاطب این یادداشت فیلم را ندیده باشد اما برای آنها که هنوز فیلم را ندیده‌اند باید گفت قصه فیلم درباره پسرپچه‌ای جنوبی به نام باشو است که در جریان جنگ ایران و عراق خانواده‌اش را از دست می‌دهد. باشو بر اثر بمباران و ناامنی، سوار یک کامیون می‌شود و سر را شمال ایران درمی‌آورد. در روستایی سرسبز در گیلان، زنی کشاورز به نام تایی (با بازی سوسن تسلیمی) او را می‌یابد و به خانه‌اش می‌برد. فیلم درسال ۶۴ ساخته شد و پس از چند سال توقیف، برای نخستین بار در ۲۳ بهمن ۱۳۶۸ به نمایش عمومی درآمد.

بیضایی در گفت‌وگویی با ماهنامه فیلم درباره چگونگی شکل‌گیری ایده اولیه فیلم گفته بود، در سال‌های جنگ ایران و عراق، هرگاه به شمال کشور سفر می‌کرده و پناهندگان و مهاجران جنگی را که از جنوب کشور بدانجا مهاجرت کرده بودند، می‌دیده، از خود می‌پرسیده که اولین جنوبی که به شمال آمده، چه احساسی داشته، چه افکاری در ذهن او گذشته، چگونه حرف‌هایش را به دیگران منتقل کرده و چطور با آن محیط سازش پیدا کرده است؟ شاید آنچه در پس این رخداد خوش سینمایی برای ما ایرانیان قابل تأمل است مفهوم میهن‌دوستی و عشق به ایران و تأکید بر همدلی و همبستگی ملی باشد. حالا که به تماشای دوباره این فیلم می‌نشینیم احساس همدلی بیشتری با قصه و آدم‌هایش می‌کنیم. در سکانسی کودکان روستا به باشو حمله می‌کنند تا او را تکت بزنند در همین حین نایی جان از راه رسیده و باشو را نجات می‌دهد. باشو که بر زمین افتاده ابتدا می‌خواهد با برداشتن سنگی به تلافی بپردازد اما چشمش به کتاب ادبیات فارسی یکی از دانش‌آموزان که در جریان دعوا بر زمین افتاده می‌افتد. آن را بر می‌دارد و با لهجۀ عربی شروع به خواندن می‌کند: «ایران سرزمین ماست. ما از یک آب و خاک هستیم. ما فرزندان ایران هستیم.» انتخاب این فیلم در جشنواره ونیز پس از چهل سال، آن هم در زمانه‌ای که سایه جنگ، همبستگی ملی را بیشتر کرده یک نشانه دارد. نشانه اینکه قصه عشق به وطن هیچ‌گاه نه تمام می‌شود نه تکراری. حالا باید گفت که باشو دیگر غریبه نیست، تصویری از خود ماست. تصویر یک ایرانی.

پس از چهل سال، آن هم در زمانه‌ای که سایه جنگ، همبستگی ملی را بیشتر کرده یک نشانه دارد. نشانه اینکه قصه عشق به وطن هیچ‌گاه نه تمام می‌شود نه تکراری. حالا باید گفت که باشو دیگر غریبه نیست، تصویری از خود ماست. تصویر یک ایرانی.

عکس: هارون احمدی

زمینه برعهده نهاد مهمی چون صدا و سیماست که امیدواریم با درایت مسئولان این حوزه تبلیغات بیشتری صورت بگیرد تا مخاطبین رسانه به ارزش‌ها و نهادهای درون موسیقی توجه بیشتری نشان بدهند و مخاطب فرق سره از ناسره را تشخیص دهد. متأسفانه در حال حاضر جامعه ما در یک سردرگمی قرار گرفته موسیقی خوب باید به درستی به مخاطب شناسانده شود.»

احیای دوباره موسیقی کُله‌ا

هادی آرمز در پایان صحبت هایش گفت: «رسانه باید به کارهای ارزشی بخصوص موسیقی ملی ایران توجه بیشتری نشان بدهند. متأسفانه تا کنون نتوانسته‌ایم موسیقی ملی کشورمان را به درستی احیا کنیم. در قدیم کله‌ای جاویدان و کله‌ای رنگارنگ با آثار آهنگسازان بزرگ کشورمان از رسانه ملی پخش می‌شد و همچنان نیاز است به این گونه موسیقی‌ها توجه بیشتری نشان داده شود. این آثار مطمئناً تأثیرگذار هستند به این دلیل که نهال آنها در ذائقه و ژن ایرانی وجود دارد و باید اعتلا پیدا کند.»

پرنگ‌ترو مستحکم‌تر می‌کند و امیدوارم این تفکرو ایده تداوم داشته باشد و مورد توجه مسئولین ذی‌ربط قرار بگیرد مانند همین اتفاق بزرگی که در شهر رشت انجام گرفت.»

تولید موسیقی خوب

برای تشخیص سره از ناسره

در کارنامه هنری هادی آرمز آثار ملی - میهنی و آیینی بسیاری دیده و شنیده می‌شود که در تاریخ موسیقی ایران جای گرفته است. او درباره شرایط اکنون موسیقی ایران بیان کرد: «مملکت ما به جهت استراتژیکی بحران‌های خاصی را تجربه می‌کند که درحین تأثیرات منفی می‌تواند اتفاقات خوبی هم به‌وجود آورد و آن سمت و سودادن به موزیسین‌های کشورمان است. آهنگسازان خوب کشورمان باید به تولید آثار انقلابی و حماسی توجه بیشتری داشته باشند، مانند اوایل هشت سال دفاع مقدس. البته اکنون هم شرایط کشور پرتنش است و باید در این زمینه کارهای بیشتری تولید شود.»

او تولید موسیقی‌های فاخر را اعتلای فرهنگ شنوایی مخاطب عنوان و بیان کرد: «توجه دراین

در ارتباط است و تغییر گریزن‌ناپذیر. سؤال این است تا کی می‌توان بر خلاف این موج حرکت کرد. امروز زمان این است که سوار بر این موج شویم و به خواسته نسل امروز توجه شود و آن را به سمتی هدایت کنیم که هدف تربیتی ماست. اگرچه موج بسیاری از موسیقی‌هایی که امروزه شنیده می‌شود برای من که ۷۶ سال سن دارم غریبه است نمی‌توانم با آنها ارتباط برقرار کنم اما دارین بین جوان‌ها و نسل امروزی این زبان را به خوبی می‌فهمند و تنها باید به سمت مسیر درست هدایت شود.»

اجرای ارکستر پُلی میان اقوام

هادی آرمز از آهنگسازان و نوازندگان پیشکسوت موسیقی کشورمان هم در گنج‌گو با «ایران» ابتدا به اجرای ارکستر موسیقی ملی ایران در شهر رشت اشاره کرد و در ادامه گفت: «موسیقی باید در تمامی استان‌ها و شهرهای ایران اجرا شود.

چه موسیقی آذری در گیلان و چه موسیقی گیلانی در کردستان، چرا که موجب ارتباطات فرهنگی در میان اقوام ایران است و آن را

راه خدا»، «خمینی ای امام» و... را همگان خوب به‌خاطر دارند، آناری به آهنگسازی حمید شاهنکیان که بخشی از تاریخ موسیقی ایران را به خود اختصاص داده است. این آهنگساز در ادامه این گفت‌وگو درباره اینکه آیا بعد از چند دهه از ساخت این سرودها، این آثار برای نسل امروز همچنان قابل شنیدن است و می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند اظهار کرد: «هرکاری تاریخ و جغرافیای خود را می‌پذیرد و می‌پسندد و اگر در غیراز تاریخ و جغرافیای خود ارائه شود، قطعاً آن ثمره عمیق را نخواهد داشت. شرایط امروز جامعه با سال‌های ۵۸-۵۷ بسیار متفاوت است. همین جنگ ۱۲ روزه تحمیلی که باردیگر برما تحمیل شد شرایط نزدیکی به دوران جنگ درهشت سال دفاع مقدس داشت و جالب اینکه یک تعداد از کارهایی که مربوط به آن دوران بود و ساخته شد، بار دیگر برای اجرا می‌شود و شنیده شد. بنابراین حتی اگر بخواهیم در همان ژانر کار تولید کنیم باید متناسب با زمان و شرایط روز باشد و در حد خود جای دارد و از نگاه من زیاده روی آن نتیجه مثبتی نخواهد داشت.»

متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم موسیقی ملی کشورمان را به درستی احیا کنیم. در قدیم کله‌ای جاویدان و کله‌ای رنگارنگ با آثار آهنگسازان بزرگ کشورمان از رسانه ملی پخش می‌شد و همچنان نیاز است به این گونه موسیقی‌ها توجه بیشتری نشان داد و مطمئناً تأثیرگذار هستند به این دلیل که نهال آنها در ذائقه و ژن ایرانی وجود دارد و باید اعتلا پیدا کند

هادی آرمز از آهنگسازان و نوازندگان پیشکسوت موسیقی کشورمان هم در گنج‌گو با «ایران» ابتدا به اجرای ارکستر موسیقی ملی ایران در شهر رشت اشاره کرد و در ادامه گفت: «موسیقی باید در تمامی استان‌ها و شهرهای ایران اجرا شود.

چه موسیقی آذری در گیلان و چه موسیقی گیلانی در کردستان، چرا که موجب ارتباطات فرهنگی در میان اقوام ایران است و آن را

امروز لازم است

شعور را بر شعار ترجیح بدهیم

این آهنگساز انقلابی موضوعات تربیتی واجتماعی را شاخصه مهم تولیدات امروز سرود عنوان و بیان کرد: «با نگاه به آثار تولید شده ۶۰-۷۰ قبل و ترانه‌های ماندگار قدیمی متوجه خواهید شد این آثار مضامین بسیار درخشان، زیبا و آموزنده‌ای داشتند که شاید لازم باشد امروز هم به همان مضامین پناه برد تا به شعارهایی که منطقی برایش نیست. امروز لازم است شعور را بر شعار ترجیح بدهیم. هدف امروز هنر باید تربیت نسل باشد، نسلی که آینده کشور به دوش خواهند داشت تا با همراهی ارکستر موسیقی ملی، موسیقی فولکلور ایران به اجرا گذاشته شود. کما اینکه تجربه این کار را حتی در خارج از کشور هم داشته‌ایم و اجرای موسیقی‌های بومی آن کشور بسیار مورد استقبال مردم آن منطقه قرار گرفته است.»

تولید آثار انقلابی باید متناسب با زمان و شرایط امروز جامعه باشد سرودهای «برخیزید ای شهیدان آزادی» «درباره تغییر ذائقه شنیداری نسل امروز بیان کرد: «این فضای مجازی و این دهکده جهانی که ایجاد شده، ارتباطات غیرقابل کنترلی است که موجب می‌شود در هر لحظه هر نقطه از جهان با نقطه دیگر جهان ارتباط برقرار کند و تأثیرات خود را بگذارد. بنابراین نسل امروز با یک جهان موسیقی